

แบบฝึกหัด เรื่อง การวิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์ จากรายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี

คำชี้แจง: ให้นักเรียนวิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์ที่ปรากฏในบทประพันธ์จากรายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรีที่กำหนดให้ โดยพิจารณาทั้งในด้านการเล่นเสียง การเล่นคำ การใช้โวหาร ภาพพจน์ และรสวรรณคดีไทย

“...เออ ก็เมื่อเช้าเจ้าจะเข้าป่ามาสงสารปานประหนึ่งว่าจะไปมิได้ ทำร้องไห้ฝากลูกมีรูแล้ว ครั้นคลาดแล้วเคลื่อนคล้อยเข้าสู่ดง ปานประหนึ่งว่าจะหลงลืมลูกสละผัวต่อมิดมัวจึงกลับมา ทำเป็นปีนน้ำตาดีกว่าลูกหาย ใครจะไม่รู้แบายบายความคิดหญิง ถ้าแม่นเจ้าอาลัยอยู่ด้วยลูกจริง ๆ เหมือนวาทา ก็จะมีกลับเข้ามาแต่ในวันไม่ทันรอน...”

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

“...แต่แม่เที่ยวเซซังเสาะแสวงทุกแห่งห้องหิมเวศ ทั่วประเทศทุกราวป่า สุดสายนัยนาที่แม่จะตามไปเล็งแล สุดโสดแล้วที่แม่จะซบทราบฟังสำเนียง สุดสุรเสียงที่แม่จะรำเรียกพิไรร้อง สุดผีเท่าที่แม่จะเยื้องย่องยกย่างลงเหยียบดิน ก็สุดสิ้นสุดปัญญาสุดหาสุดค้นเห็นสุดคิด จะได้พานพบประสปรอย พระลูกน้อยแต่สักนิดไม่มีเลย จึงตรัสว่าเจ้าดวงมณฑาทองทั้งคู่ของแม่เอ๋ย หรือว่าเจ้าทิ้งขว้างวางจิตไปเกิดอื่น เหมือนแม่ฝันเมื่อคืนนี้แล้วแล”

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

